

دموکراسی خواب آلود ایرانی

«روز جهانی دموکراسی یک رویداد سالانه است که در ۱۵ سپتامبر، برگزار می‌شود. سازمان ملل متحد به منظور پشتیبانی از جنبش‌های ضد استبدادی ۱۵ سپتامبر یا ۲۴ شهریور را روز جهانی دموکراسی نامیده است.»

به گزارش سایت خبری پرسون، عمادالدین باقی در یادداشتی نوشت: «روز جهانی دموکراسی یک رویداد سالانه است که در ۱۵ سپتامبر، برگزار می‌شود. سازمان ملل متحد به منظور پشتیبانی از جنبش‌های ضد استبدادی ۱۵ سپتامبر یا ۲۴ شهریور را روز جهانی دموکراسی نامیده است.»

در ایران فقط جریان دموکراسی کامل العیار، مهجور نیست، بلکه این روز خاص هم مهجور است. برخلاف ولنتاین و روزهای جهانی دیگری که به آن خیلی توجه می‌شود این یکی همیشه در رسانه‌های کاغذی و مجازی غایب است، از این رو بر آن شدم یکی دو روز زودتر به پیشوازش برویم.

دموکراسی برای ایران فقط یک نیاز سیاسی نیست بلکه نیاز اقتصادی و اجتماعی و اعتباری و تمدنی هم هست. در دنیای امروز بزرگترین مزیت‌های رقابتی ایران با تمام کشورهای منطقه، تلاش برای برتری در دموکراسی و آزادی است. فقط اندکی از آن در دوره خاتمی، ایران را در منطقه و در سطح بین‌المللی در موقعیت ممتازی قرارداد به گونه‌ای که پنجاه و سومین مجمع عمومی سازمان ملل، به اتفاق آرا، پیشنهاد آقای خاتمی رییس جمهوری ایران را، در مورد نامگذاری سال ۲۰۰۱م، از سوی سازمان ملل به عنوان «سال گفتگوی تمدن‌ها» تصویب کرد و ۱۵۰ کشور نیز از او تقدیر کردند اما آن روند ناقص دموکراسی خواهی و گفتگو، ادامه و ارتقا پیدا نکرد و ایران را در میان همان کشورها منزوی کرد به گونه‌ای که بوش فرصت کند اتهام «محور شرارت» را به ایران بزند.

با اینحال یکبار دیگر جریان دموکراسی خواهان در ایران موجب شد طرح حسن روحانی با موضوع «جهان عاری از خشونت و مبارزه با افراط‌گری» نیز در قالب قطعنامه مجمع عمومی سازمان ملل با رای بالایی تصویب شود ولی دوباره نیروهای ضددموکراسی در ایران ورق را برگرداندند و نتیجه اش این شد که امروز در منطقه و جهان می‌بینیم.

امروز قبیله‌هایی که اسم کشور دارند برای ایران خط و نشان می‌کشند یا واسطه می‌شوند، یکی از آنها بدون نفت فقط ۷۰-۸۰ میلیارد دلار درآمد سالیانه دارد و ایران ۸۵ میلیونی برای آزادی پول بلوکه شده در کره و انگلیس خود را به آب و آتش می‌زند.

بدون شک در دنیایی که «زور» مبنای روابط است نه حقوق و انسانیت، قدرت موشکی هم به عنوان یک عامل بازدارنده لازم است که در قرآن می‌گوید «وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ» (آیه ۶۰ سوره انفال) هرچه می‌توانید از نیرو و از اسبان سواری فراهم کنید تا دشمن خدا و دشمن خودتان را به وسیله آن بترسانید.

صریح آیه قرآن همین است که این کسب قدرت و آمادگی، جنبه ارهابی و بازدارندگی داشته باشد نه جنبه اقدامی، اما داشتن موشک در حد ابر قدرت اتحاد شوروی و بمب اتم هم وقتی دموکراسی در کنار آن نباشد به سادگی کرباس کهنه پاشیده می‌شود.

اگر ایران برترین در دموکراسی و آزادی بود و جامعه مدنی قدرتمند داشت، بدون شک دولت‌های غیردموکراتیک و مستبد با آن دشمن بودند اما منزلت و محبوبیتی در ملت‌ها پیدا می‌کرد که دولت‌ها جرات مقابله با آن را نداشتند و ناگزیر از تسلیم بودند، مرجعت رسانه‌ای دست عوامل برون مرزی نمی‌افتاد و اپوزیسیون تروریستی ایران نیز منزوی می‌شد، چنانکه گروه رجوی، دوم خرداد ۱۳۷۶ را فتنه دوم خرداد نامید و روی دیگر سکه آنها در داخل کشور هم دست به دست دادند تا آن را فتنه بنمایانند و به شکست بکشانند. اتحاد این دو دشمن، همراه با بی‌کفایتی و فرقه‌گرایی بخشی از اصلاح طلبان آنها را کامیاب کرد. آنچه برجای ماند دموکراسی اخته شده‌ای است که از مشروطه تاکنون چنان در حال نزار است که هر سال می‌آید و می‌رود و یادی از روز جهانی دموکراسی هم نمی‌شود.

منبع: سازندگی